

været muligt for den høitærede Formand at give mig det igaar, da jeg kun havde faa Bemærkninger at gjøre, og da det ved en Opsættelse, selv kun en Dags Opsættelse, kunde synes, at man tillagde Forhold eller Personer en Betydning, som det ellers vilde være urimeligt at tillægge dem. Jeg vilde gjøre den Bemærkning, at dersom den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts første Valgfreds (Winther) ikke ved den Maade, hvorpaa han omtalte Enigheden imellem Ministeriet og Majoriteten af det Udvalg, som ifjor blev nedsat til Finantslovens Behandling, tillagde denne Enighed den Betydning, at der paa Grund af samme var gaaet lemfældigere frem ved Finantslovens Behandling, som det ogsaa er udtrykt af to af de ærede Ministre, der have opfattet Meningen af den ærede Rigsdagsmands Udtalelser paa samme Maade, dersom han ikke har gjort det, er det ganske rigtigt, at jeg har gjort Uret i at tillægge ham en Tendens og det af den simple Grund, at jeg har gjort Uret i at tillægge ham overhovedet nogen Mening. Da det imidlertid nu ikke er saaledes, hvad Enhver veed, har jeg været fuldstændig berettiget til at tale paa den Maade, som jeg har gjort.

Hvad angaaer, at den ærede Rigsdagsmand bebrejdede mig, at jeg angreb ham med Wittigheder, Noget, som han betragtede som en stor Feil, da skal jeg indrømme, at den Feil forfalder han aldrig til, den kan han aldrig komme til at gjøre sig skyldig i, men naar han endelig i sit ligesaa elegante som aandfulde Foredrag fremstillede sig som den, der overfor disse fule Wittigheder, jeg var kommen med, var Shændehæver af Sandheden, da vil det overhovedet være urimeligt, om Nogen her i denne Forsamling eller nogetseds vil staae op imod de Andre og paastaae, at han havde sagt den useilbare Sandhed. Det er urimeligt, at den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts første Valgfreds vil gjøre sig til Folkethingets Pave; Saa-dant vilde være urimeligt for enhver Anden, men hos ham er det værre. Jeg veed, at en Folkethingmand ikke kan gjøre Noget, som er latterligt, men at den ærede Rigsdagsmand staaer frem som Sandhedsvidne, grændser saa nær til det latterlige som Noget, en Folkethingmand kan gjøre.

R. Wedersen: Jeg bad om Ordet i Anledning af det Svar, vi igaar hørte den høitærede Indenrigsminister give paa det Spørgsmaal, der blev stillet af den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amts 3die Valgfreds (S. Madsen), nemlig angaaende Amtsrådernes Bevillingsmyndighed med Hensyn til Bidrag til Skytteforeninger. Hvis jeg ikke opfattede den høitærede Indenrigsminister feil, da var han af den Mening, at Amtsrådene kunde bevilge saameget som muligt saavel hertil, som til andre Ting, der ogsaa staae udenfor Anordningerne, naar blot den paagjældende Minister ikke havde Noget derimod at erindre, og det forekommer mig ogsaa, at det blev antydet, at en Opfordring hertil var udgaaet til Amtsrådene og Sogneforstanderskaberne paa Grund af den Bevilling, der forrige Aar blev givet til Bidrag til Skytteforeninger gennem Finantsloven. Hvis det er saaledes, at Amtsrådene kunne bevilge saavel hertil som til flere andre Ting efter saadanne Bestemmelser, anseer jeg det efter min Mening for meget uheldigt; thi saavidt jeg har opfattet Anordningen af 13de August 1841, forekommer det mig, at dens § 32 siger, at Amtsrådene have indenfor de bestaaende Anordninger at bestemme, hvortil Repartitionsfondets Midler skulle bruges. I den Bevilling, der blev givet til Skytteforeninger, er udtrykkelig tilføjet: under Forudsætning af, at de paagjældende Foreninger tilskyde et lignende Bidrag; men det gaaer dog vistnok ikke an at sammenligne Amtsråd og Sogneforstanderskaber med Foreninger, og jeg maa i det Hele taget efter min Overbeviisning ansee det for meget uheldigt, at Amtsrådene bevilge Midler af Amtsrepartitionsfondene, hvor der er Tale om Oprettelsen af Skytteforeninger, ikke af den Grund, at jeg ikke skulde ønske, at Skytteforeningerne maatte erholde alle de Bidrag, der fra alle Kanter kunne tilskyde dem, da jeg for mit Vedkommende anseer dem for at være meget gavnlige, men forbi jeg antager, at naar Midlerne komme tilveie paa denne Maade, vil det netop staae disse frivillige Foreninger; thi det er een Ting frivilligt at tilskyde til en saadan Indretning, men en ganske anden, naar man gjør det tvungent, det vil sige, naar det bliver bestemt af kommunale eller hvilkesomhelst